

на обучение при отворени врати за техните колеги от училищата в съответното населено място. Така се оформя и постепенно разраства още едно интеграционно ядро – на учителите. И последното ядро, което трябва да привлича и интегрира в себе си, е това на обществениците – лидери на различни институции и нестопански организации, представители на администрации, политически партии, законово регистрирани вероизповедания, интелектуалци, бизнесмени.

Така в дадено населено място се формира едно неутрално пространство, което не принадлежи на правителствения или на неправителствения сектор, на политическа партия, на финансова или на религиозна институция. Това е мястото, където и деца, и възрастни могат свободно и спокойно да развиват своята чувствителност към другостта, да натрупват знания за нея, да усещат ценността на единството и многообразието. Едновременно с това възрастните могат при нужда да се квалифицират или преквалифицират в избрана от тях самите професия.

При успешна работа интеркултурното училище се превръща в естествен трамплин за ромските деца към българското училище. За възрастните училището става място за освобождаване от трупаните с години негативни стереотипи и за опознаване на другите култури. Доверието между деца и възрастни с различен етнически произход и с различно вероизповедание постепенно се превръща в най-големия гарант за опазване на етническия и религиозния мир в населеното място.

ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ НА МОДЕЛА

Този модел може да се прилага във всяко населено място, където ромската (или друга) етническа или религиозна група живее изолирано от другите, децата им се учат в отделно училище и е необходимо да им се даде по-добър шанс за развитие. Едновременно с това той е подходящ и за всички населени места, в които от векове съжителстват хора с различно вероизповедание и принадлежат към различни етнически общности.

Моделът може да се прилага самостоятелно или паралелно с някой от първите два, като ги надгражда и допълва.

ЦЕЛЕВИ ГРУПИ

1. Учениците

След предварително проучване на потребностите на учениците се разкриват различни обучителни групи, в които може да се работи с елементи на интеркултурното образование. Възможности за това дават направления като изобразително изкуство, приложно майсторство, учебен театър, кукловодство, литературознание с издаване на детски вестник, фолклорно пеене, хореография и др. Провежда се конкурс, на който се подбират най-мотивирани ученици, проявяващи готовност да работят със свои връстници, принадлежащи към друг етнос и изповядващи друга религия. При по-висока конкуренция нормално е в тези групи да попадат най-добрите ученици от различните училища, включително и от ромското. Децата, които имат нужда от по-специални грижи, са ромските. Тази грижа се проявява единствено в осигуряването на гарантирана за тях квота за участие – до 35%. Стремещт е в тези групи да попадат талантиливи деца, принадлежащи към всички етнически и религиозни общности в населеното място.

В ученическите групи чрез нарочно подготвени интерактивни и стандартни форми на работа децата, от една страна, надграждат свои-